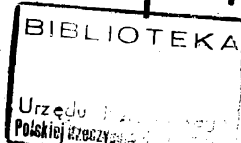

8 lutego 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4776.

Kl. 62 c 27.

Julius Pintsch Aktiengesellschaft
(Berlin, Niemcy).

Sygnal świetlny dla lądujących samolotów, wskazujący kierunek wiatru.

Zgłoszono 5 lipca 1920 r.

Udzielono 26 kwietnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 29 listopada 1917 r. (Niemcy).

Wynalazek obejmuje zespół dwóch znanych urządzeń i ma na celu wskazywanie lądującemu lotnikowi przystani i kierunku panującego wiatru, aby umożliwić bezpieczne lądowanie.

Chorągiewki wiatrowe z tłumieniem, opierające się chwilowym porywom wiatru i wskazujące przeważający w danym czasie kierunek jego, nie stanowią nowości.

Znane są również zagłębione w ziemi światła albo światło, okalające przystań. Światło to należało jednak włączać albo wyłączać od ręki, o ile trzeba było za ich pomocą wskazywać kierunek wiatru.

W niniejszym wynalazku, do włączania i wyłączania światła służy chorągiewka wiatrowa z tłumieniem ruchów chwilowych. Wadę takiego urządzenia stanowi to, że w

chwili przejścia z kontaktu na kontakt światła gasną. Aby tego uniknąć, stosować można tak zwane przełączniki momentowe, które wytwarzają kontakt w pewnych tylko, ściśle określonych położeniach. Wówczas, w granicach kąta zawartego pomiędzy kontaktami, chorągiewka może się poruszać, nie gasząc światła. Przełącznik działa dopiero po przekroczeniu pewnego kąta i pod wpływem sprężyny przesuwają się zaraz na następny kontakt, na którym utrzymuje go odpowiedni drążek. Działanie przełącznika nie zależy od kierunku obrotu.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku.

Chorągiewka *a* posiada na dolnym końcu wału *b* koło zębate *c*, które wprawia w ruch hamulec *d*. Sprzęgło *e*, z niewielką w

stosunku do dolnej części łącznika swobodą ruchów obrotowych, porusza przełącznik momentowy f . Przełącznik ten posiada jeden kontakt środkowy i i osiem zewnętrznych kontaktów g , połączonych z żarówkami h zapomocą wielożyłowego kabla. Prąd wchodzi przez kontakt środkowy i . Żarówka k , połączona z tym kontaktem, pali się przeto bez przerwy, o ile nie wyłączymy prądu.

Po kontaktach g przesuwają się dźwigniki l przełącznika, poruszając jednocześnie cztery kontakty g , wobec czego będą się paliły żarówki h_1 i k .

Obraz utworzony przez zespół czynnych żarówek podaje lotnikowi kierunek wiatru. Odpowiednio do oznaczeń na rysunku, w przedstawionym przykładzie kierunek wiatru jest północno-zachodni.

Gdy chorągiewka zmienia położenie i ustawia się pomiędzy dwoma kontaktami g , w chwili gdy przekroczy ona chociaż trochę to środkowe położenie pomiędzy kontaktami, dźwigniki l przeskakują raptownie pod działaniem sprężyny na sąsiednie kontakty, na których pozostaje, dopóki ruchy chorągiewki nie wykraczają poza pewne granice.

W ten sposób mogą palić się jednocześnie oprócz środkowej cztery zewnętrzne lampy, co znakomicie upraszcza obraz.

Żarówki umieszczone są w zagłębionych w ziemi skrzynkach (fig. 2). Pokrycie

skrzynki stanowi silne sklezione szkło, po którym może się bez obawy toczyć samolot. Wnętrze skrzynek pokrywa się farbą, która sprzyja odpowiedniemu rozsiewaniu światła i ułatwia obserwację niezależnie od kąta i poziomu widzenia.

Bezpośrednie światło żarówek jest przykryte, aby uniknąć oślepiania. Odległość lamp zewnętrznych od środka dobiera się w taki sposób, aby obraz świetlny widoczny był z góry nawet na wielkiej odległości oraz tak, aby lampy wskazywały płaszczyznę dla lądowania. Można jednak oznaczać przystań i kierunek wiatru zapomocą świateł, umieszczonych nad powierzchnią ziemi i poza granicami właściwej przystani.

Zastrzeżenie patentowe.

Sygnał świetlny do ułatwiania lądowania samolotów, wskazujący kierunek wiatru, znamieny tem, że stanowi zespół chorągiewki wietrznej z tłumieniem ruchów chwilowych oraz sprężynowego przełącznika i żarówek elektrycznych, których światło wskazuje jednocześnie przystań i kierunek wiatru.

Julius Pintsch
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Skrzyplowski,
rzecznik patentowy.

